

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1995/2022
23.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Субић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душан Вјештица, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Немања Николић, адвокат из ..., ради чинидбе и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1676/21 од 17.06.2021. године, у седници већа одржаној 23.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1676/21 од 17.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1676/21 од 17.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 27355/2016 од 18.09.2020. године, ставом првим изреке, није дозвољено објективно преиначење тужбе. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев, па су обавезани тужени да уклоне камере са своје куће постављене на источни део крова и то једну на косини крова до улице ... и другу на косини крова до дворишта испод крова. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужили на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове исплате: 150.000,00 динара због повреде права на слободу и 70.000,00 динара на име претрпљеног страха, са законском затезном каматом од 18.09.2020. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавежу тужени да тужили на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове исплате: још 70.000,00 динара због повреде права на слободу и још 180.000,00 динара на име претрпљеног страха, све са законском затезном каматом од 18.09.2020. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужили на име трошкова парничног поступка исплате 186.600,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1676/21 од 17.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен су као неосноване жалбе тужених и првостепена пресуда је потврђена у ставу другом, у делу става трећег за обавезивање тужених да тужили на

име накнаде нематеријалне штете због повреде права на слободу исплате 150.000,00 динара са законском затезном каматом од 18.09.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става трећег изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужили на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове на име претрпљеног страха исплате 70.000,00 динара са законском затезном каматом од 18.09.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против дела правноснажне пресуде донете у другом степену (став први и трећи изреке), тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку, а како то произлази из навода ревизије.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/2014, 87/18, 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наиме, свака евентуална погрешна примена материјалног права не доводи до примене овог института, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења. Поред наведеног, тужени уз ревизију нису пружили доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова.

Из наведених разлога, применом чланова 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.10.2016. године, а вредност побијаног дела је 150.000,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**